

PEREGRÍNEK

Zpravodaj pro ořechovské farnosti

Ročník 15 Číslo 106 Září 2020

ORIENTACE V KAŽDODENNÍM ŽIVOTĚ

Bůh netouží po slepé víře bez rozumu

Dnes, více než kdy jindy, se musíme modlit
za světlo, abychom poznali Boží vůli,
za lásku, abychom přijali Boží vůli,
a za cestu, po níž máme podle Boží vůle jít.

Bůh si natolik cení lidské svobody, že riskuje naše bloudění. V celých dějinách se setkáváme s tím, že se člověk musí modlit o světlo, aby poznal Boží vůli i cestu, po níž má kráčet. Bůh totiž netouží po slepé víře bez rozumu, ale po naší svobodné a vědomé odpovědi na svou nabídku lásky.

Boží plán ve zpětném zrcátku

Ty dělej, co můžeš, a mysli si, že ostatní jednají podle Božího plánu, jak nejlépe mohou. Možná, že chybují, ale co je ti do toho? Ty jdi po cestě, kterou pro tebe vybral On, a dovol mu, aby ji vybíral také pro druhé.

Někdy se nám zdá těžké věřit, že milující Bůh má s každým z nás své vlastní plány. Naše životní cesta se kroutí neznámou krajinou a Boží plán se nám odhaluje spíše až ve zpětném zrcátku. Na cestě kupředu jsme nerozhodní, snažíme se obejít nejobtížnější úseky, najít nějakou zkratku.

Čím méně se Boha v tichosti srdce dotazujeme na jeho vůli a čím méně mu dovolujeme, aby řídil naše kroky, tím více toužíme druhým mluvit do života, předepisovat jim, co mají dělat, a vydávat to dokonce za Boží vůli!

Stále dostupný vysílač zpráv

Jaký je to dar být napojen na Boha, stále dostupný vysílač zpráv, které dávají našemu životu řád, směr a smysl!

Chce to jen vypnout na čas všechny dotírající stanice a hlasatele, abychom uslyšeli Boží zprávy… Pokud je přijmeme, On nedopustí, abychom se ztratili v bludišti, které si sami tak usilovně a rafinovaně stavíme.

Jak často si uvědomíme tuto úžasnou možnost – vyslat svou zprávu SOS a prožít pohotové, nevtíravé a něžné ujištění, že nás má Někdo doopravdy a stále rád ?!

Jsme stvořeni k větším věcem než být pouhým číslem

Jsme stvořeni k větším věcem než jen k tomu,
abychom byli pouhým číslem na světě.
Nejsme tu pro diplomy a tituly, pro tu či onu práci.
Byli jsme stvořeni, abychom milovali a byli milováni.

Většinu času žijeme ponořeni ve stresu. Snažíme se, abychom získali vzdělání, postavení, respekt, úctu. Pracujeme na svých osobnostech, chceme se jevit v

tom nejlepším světle. Hlídáme si životosprávu, abychom našemu žití přidali zdraví, výkonnost a počet dnů.
Své poslání a naplnění hledáme převážně v práci. Často jí obětujeme i čas, který patří našim blízkým. Chceme se dopracovat něčeho, co po nás zůstane; chceme si svou prací zajistit životní úroveň a klidné stáří. Když pak ale přijde čas, kdy už nemůžeme pracovat, zažíváme úzkost – máme dojem, že nejen pro druhé, ale i sami pro sebe ztrácíme cenu a smysl života…
Konečným měřítkem hodnoty našeho života jednou nebude to, co jsme vykonali, ale jen a jenom láska!

Každý z nás, má-li mít jeho život smysl, stojí před svobodnou volbou, jakou cestou se dát. Každá cesta je jedinečná. Od mládí mne děsily pohodlné cesty udusané davem, které vypadaly zdánlivě bezpečně…

/ zdroj vira.cz/

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba Apoštolátu: Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti v něm nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou Církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

Úmysly na měsíc září:
Všeobecný úmysl: Úcta ke zdrojům planety. Modleme se, aby zdroje naší planety nebyly drancovány, ale sdíleny spravedlivě a ohleduplně.
Národní úmysl: Za nezávislost veřejnoprávních médií – ať pod ochranou sv. Václava politici hájí pravdu, spravedlnost a dobro všech.

ZE ŽIVOTA SVATÝCH

Sv. Vincenc Pallotti
Narodil se 21. 4. 1795 v Římě, do dobře situované rodiny jako třetí dítě. Již v dětství bral víru velmi vážně, byl nezvykle tichý a konal až přehnané skutky štědrosti k chudým. Jednou na cestě potkal chudáka a dal mu své boty i kalhoty, jindy věnoval chudým darem svoji postel, aniž se zeptal rodičů. Byli to ale právě oni, kdo jej naučili soucitu s chudými. Vincenc viděl v rodičích svatý dar od Boha. Z lásky k Bohu věnoval hodně námahy studiu a dotáhl to až na

doktorát z teologie, i když mu učení moc lehce nešlo.

Během studia si začal dělat heslovitá předsevzetí, která si často připomínal:
"Chci dělat vše k Boží slávě."
"Žít s velkou úctou k milované Matce, Panně Marii."
"Nikdy nezahálet, málo mluvit a hodně udělat!"
"Adorovat! Často se klanět Nejsvětější Trojici!"
"Každé jednání považovat za důležité."
Stále měl v povědomí krátkost života a cítil potřebu využít ho co nejlépe. Umínil si myslet v každé situaci na to "jak by se zachoval Pán Ježíš nebo Panna Maria." Také ze společenství se svatými čerpal pomoc a podněty, které aplikoval do svého života. Velmi jej oslovil zřejmě postoj sv. Jana z Kříže, jeho "Výstup na horu Karmel" úzkou cestou, na níž vše je nic a na vrcholu přebývá čest a sláva Boží. Vincenc častěji opakoval: "všechno nic, nic, nic. Jen Bůh sám, sám, sám."
Od svého kněžského svěcení v květnu 1818 žil v odevzdanosti Bohu i ve službě lidu, zvládaje hodně činností. Pečoval o nejpotřebnější v hospici s 200 lůžky, těšil nemocné, mnohé připravoval na dobrou smrt. Angažoval se při výchově seminaristů, stal se spirituálem. Konal pastorační službu ve vězení, v papežské armádě i vojenské nemocnici. Činorodý, plný dobra obracel zatvrzelá srdce a šířil víru v Boží milosrdenství. Učil, že tajemství duchovního života spočívá v lásce k Bohu a věřil pevně, že Bůh může všechno a jeho láska nemá hranic.
V lednu r. 1835 se rozhodl založit společnost katolického apoštolátu, které se dostalo právního schválení a požehnání už v dubnu téhož roku. Šlo o skupinu čtyřiceti kněží a dále o laiky všech stavů. Jejich patronkou, přímluvkyní i symbolem byla Královna apoštolů. Úkoly se týkaly služby papeži i biskupům v jejich záležitostech, šlo o práci, modlitby i dary. Vše vycházelo z dobrovolnosti, přičemž inspirací i hybnou silou měla být vždy láska. Za příklad byla dávána Rodina nazaretská.
Po čtyřech letech se začaly objevovat problémy, označované také za konkurenční, neboť vzniklo další "sdružení pro šíření víry," kterým měla být Pallotiho Společnost vytlačena. U papeže ji Palloti obhájil, ale následkem onemocnění v době epidemie cholery se musel na nátlak přátel zotavovat ve Frascati. V roce 1843 dal vznik ještě společnosti sester palotinek. Posledních 10 let života se již připravoval na jeho závěr. Jako mnozí světci připomínal: "Každý den je darem Božím a každý

okamžik by se mohl stát začátkem věčnosti."
Během oktávu Zjevení roku 1850 při zpovídání přehodil Vincenc Pallotti vlastní plášť chudákovi, který se u jeho zpovědnice chvěl zimou. Sám prochladl. Zemřel na silný zápal pohrudnice 22. ledna r. 1850 ve věku pouhých 54 let. Lidsky vzato přišla smrt příliš brzy. Přerušila jeho veliké plány a touhy a velkodušné skutky jeho srdce a ducha. Svým nepříliš četným druhům zanechal příslib: „Cena člověka je dána jeho úsilím, s jakým hledá Boha."

/podle www.catholica.cz zpracovala Lada/

ŘEHOLNÍ ŽIVOT V ČR

Pallotini

Společnost katolického apoštolátu
"Láska Kristova nás žene" (sv. Pavel)
Heslem pallotinů jsou slova sv. Pavla: „Láska Kristova nás žene". V tomto smyslu prvním a nejdůležitějším cílem Společnosti katolického apoštolátu je chránit tuto lásku a oživovat ji u všech věřících, aby je sjednocovala a stávala se pro ně nejživější a nejhlubší motivací k apoštolátu. Pallotti odkázal členům Společnosti, aby "pomocí modlitby a skutků dělali všechno, aby svět poznal a zamiloval se do Ježíše". Proto se kněží a bratři pallotini neomezují na jednu činnost, ale pracují na různých místech a v mnoha oblastech.
Pallotini je zkrácený název Společnosti katolického apoštolátu, kterou založil sv. Vincenc Pallotti v roce 1835 v Římě. Velikou touhou sv. Vincence Pallottiho bylo uskutečnění myšlenky Unie katolického apoštolátu. Unie měla sdružovat všechny, laiky i duchovní, ve společném hlásání evangelia, v duchu první horlivosti vyrůstající z lásky k Bohu a bližnímu - duchu, který spojoval Pannu Marii a apoštoly ve Večeřadle. Tato spiritualita důvěrného očekávání a přijetí moci lásky a světla Ducha Svatého je znázorněna na obraze Večeřadla.
V současné době je na světě přes 2 300 pallotinů, kteří pracují v 41 zemích světa. Působí ve farnostech a na poutních místech, provozují své školy, nemocnice, hospice. Věnují se dětem, mládeži, starším lidem, osamělým matkám, narkomanům. Pracují v armádě a ve věznicích. Hlásají evangelium na místech, vydávají knihy a časopisy.
V roce 2008 byl posvěcen první poutní kostel Božího milosrdenství a sv. Faustyny v ČR ve Slavkovicích u Nového Města na Moravě. Řád pallotinů zde působí od roku 2009 a díky pravidelným bohoslužbám a poutním akcím se během několika let Slavkovice staly cílem mnoha poutníků a centrem úcty k Božímu milosrdenství. Pallotini koordinují projekt "Nikodémova noc", který vznikl ve Slavkovicích.

/z knihy Blázni pro Boha - Lada/

Foto: Poutní kostel ve Slavkovicích

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

Nová píseň a modlitba současně

Vezmi si, Pane, všechnu mou svobodu, paměť i rozum i vůli mou. Nic nemám, co bych nepřijal od tebe, tobě vše vracím s důvěrou.
Nalož s tím, Pane, zcela dle vůle své, kéž jen tvou milost a lásku mám. O to jen prosím, o nic víc nežádám. Amen, můj Pane, staň se staň.

Milí farníci,
děkuji Vám za trpělivost a ochotu učit se nové písničky. Na září jsem vybrala píseň 929. Vezmi si, Pane... Autorem textu je sv. Ignác z Loyoly 1491 - 1881, byl duchovním otcem a spoluzakladatelem Tovaryšstva Ježíšova a jeden z největších křesťanských mystiků. Vyvinul též metodu duchovních cvičení – exercicií, které mají sloužit k očistě ducha. Jeho knihy najdete i v naší farní knihovně. Autor hudby je pomocný biskup Olomoucký do roku 2017 Josef Hrdlička nar. 1942, autor textů i nápěvů duchovních písní. Je např. autorem textu písně 519 Buďte bdělí, Ježíš praví...a mimo jiné i písně, kterou se učíme teď v srpnu 726 Hledám, kde bydlíš, Pane
Tato písnička obohatí naše zpěvy na konci sv. přijímání, nebo konci mše svaté. To už je chvíle, kdy je možné se zcela vložit do rukou Božích ☺

/Jana Ryšavá/

Obnova v Duchu Svatém

Cílem Semináře obnovy v Duchu svatém je prohloubit svůj duchovní život a vztah k Ježíši Kristu a učit se, jak žít svůj křesťanský život v síle Ducha svatého. O semináři jsem už slyšela ve svém mládí a v srdci jsem měla touhu ho někdy prožít. Ale protože trvá deset týdnů, nedostala jsem odvahu se do toho pustit. Když jsem se dozvěděla, že seminář bude probíhat v Moravanech (blízko) a už mám volnější ruce od mateřských povinností, po krátkém rozmýšlení jsem se rozhodla na seminář přihlásit. Setkání probíhala vždy o nedělích v podvečer. Zahájena byla modlitbou chval, potom byla přednáška na dané téma, zajímavé a inspirující svědectví, a následovalo setkání v menších skupinkách. Na každý den v týdnu jsme měli daný úryvek z Písma svatého. Na skupinkách jsme si vzájemně sdíleli, co nás z čtení oslovilo, jak k nám skrze Písmo promlouvá Duch svatý. Pro mě to byla dobrodružná cesta, plná očekávání, co dnes asi uslyším? Někdy bylo "ticho", ale jindy jsem vnímala, jak ke mně Duch svatý promlouvá, třeba jen skrze jedno slovo nebo větu, ale někdy i vodopádem ujištění v tom, že jsem milované dítě Boží, že se mnou počítá, že ví o mém nitru vše, že chce zahojit rány a darovat radost a pokoj. Vzájemné sdílení bylo velmi obohacující. Součástí obnovy byla také modlitba za uzdravení a svátost smíření. Kvůli koronaviru byl seminář přerušen, a jakmile to bylo možné, pokračoval. Čekala nás ještě dvě setkání, kterými Seminář vrcholil. Nejdříve s modlitbou za vylití Ducha svatého a další, mše svatá s obřadem Rozeslání. Tuto duchovní obnovu organizovali manželé Šmerdovi z Pozořic a duchovním průvodcem nám byl pozořický kněz o. Pavel Lacina.

/Radka Jedličková/

Exercicie prožité doma

Bratři pallotini působí ve Slavkovicích. V roce 2012 naše farnost byla zde v kostele Božího milosrdenství na společné pouti. Od té doby podle možností individuálně využívám duchovní nabídky bratří pallotinů. I letos jsem už byla přihlášená na květnové exercicie Lectio divina v Duchovním centru na Vranově, na které jsem se velmi těšila, ale z důvodu pandemie Covid-19 byly pak zrušeny. Přišla však nabídka *on-line exercicií Lectio divina*. Nejdřív velký otazník. Neuměla jsem si sice představit, jaké to je, nahradit ticho duchovních cvičení prožívaných v exercičním domě exerciciemi prožívaných doma. Byla jsem plna očekávání.

Velmi mně pomohlo úvodní video, kde bylo vše vysvětleno, co je pro prožívání on-line exercicií důležité: *udělat si „svůj program".* Podle toho, jaké mám možnosti během dne. Sladit službu a práci pro rodinu a rozjímání dohromady. A držet se toho. Velkou změnou pro mne osobně bylo brzké ranní vstávání, ale to byla pro mne nejklidnější doba, kdy jsem mohla Boží Slovo číst. Hned první věta úryvku, který byl k rozjímání určený na první den exercicií, mne oslovilo, že Marie Magdalská šla *časně ráno* ještě za tmy k prázdnému hrobu…. To bylo pro mne úžasnou inspirací opravdu vstávat ☺

Nikdy předtím jsem si neuvědomila, že Slovo Boží má v sobě takovou moc. Těšila jsem se na ty chvíle. Téma exercicií bylo „Setkání Zmrtvýchvstalého s učedníky" a i já jsem byla pozvána do těchto setkání, postupně se mne dotýkala slova a jednání.

Velkou pomocí v konfrontaci, jak Boží Slovo na mne působí, jak se propojuje s mým životem, byla možnost každodenního půlhodinového telefonního duchovního rozhovoru s duchovním otcem, který mi byl přidělený. I když exercicie on-line pak skončily, moje neplánované volno z důvodu stále uzavřených škol a školek, trvalo ještě několik dní do konce měsíce. Byl to pro mne prodloužený čas milosti upevnit se v *rozhodnutí* pokračovat v četbě a rozjímání Božího Slova. Nyní, kdy se už vše vrátilo do běžného pracovního režimu, jsou stále pro mne ranní chvíle s Božím Slovem způsobem modlitby a vzdávám chválu, jak je Slovo Boží živé a přítomné v našich životech. S povděkem si vybavuji všechny ty, kteří cestu Lectio divina už dávno praktikují a přivedli mne k ní.

Děkuji za zprostředkování této nové formy duchovních cvičení, dovoluji si připojit povzbuzení pro ty, kdo hledají odhodlání, že na pravidelnou osobní četbu Božího Slova není nikdy pozdě a námaha stojí za to ☺. Na webové stránce *lectiodivina.cz,* je možnost i zpětně prožít „svoje" exercicie on-line a začít.

/Leona/

Poutní mše svatá v Silůvkách

Tak jako každý rok i letos se v Silůvkách v neděli 26. července konala poutní mše svatá u kapličky sv. Anny. Tentokrát to ale bylo o to slavnostnější, že otec Krzysztof na konec mše posvětil šest nových silůvských krojů.

Je to víc jak deset let, co se paní Marie Vyskočilová začala zajímat o historii krojů v Silůvkách, jelikož se zde nosily kroje kyjovské, které ale do našeho regionu nepatří, neboť naše obec

nespadá do oblasti Slovácka. Nejdříve pořídila kroje pro své dvě dcery, později i pro jiná děvčata a letos ušila dalších šest nových krojů, za finanční podpory obce, aby mohly být slavnostně posvěceny při mši svaté. Ať tyto kroje slouží k zachovávání tradic našich předků, Bohu díky.

/Lada/

Foto: *Jan Rybníček*

Co nového ve fondu PULS

Fond PULS se podílí na zajištění prostředků nutných pro pastoraci, zvláště na zajištění mezd pro kněze. Velké poděkování patří donátorům i z našich farností, také za jednorázové či pravidelné příspěvky a za veškerou duchovní a hmotnou pomoc kněžím. Rodina malých dárců se rozrůstá, v současné době do ní patří téměř 5 500 donátorů. V našich farnostech máme celkem 14 donátorů (8 z farnosti Všech svatých a 6 z farnosti sv. Jiří). Stát se donátorem a podporovat nejenom vlastní farnost, ale být solidární i s celou diecézí, je něčím, co činí brněnskou diecézi jedinečnou a co je dalším důvodem naděje v její budoucnost. Vzhledem k tomu, že stát se donátorem je velmi snadné, nebude už v příštích letech vyhlašována tato mimořádná sbírka do fondu PULS, ale jsme všichni pozváni, abychom přijali pozvání do velké rodiny malých dárců, stali se donátory, a tak posílili PULS života naší diecéze, a to nejen po stránce hmotné, ale především duchovní.

Veškeré informace o fondu PULS najdete na webové stránce https://donator.cz/ nebo na letáčcích na stolku v kostele.

Poutní mše ke cti sv. Cyrila a Metoděje

Misie Konstantina a Metoděje u slovanských národů se právem řadí k jedněm ze základních událostí 9. století a celého středověku. Byla počinem misijním, kulturním i politickým. Jak k ní vůbec došlo? Moravský kníže Rostislav vyzval byzantského biskupa, aby mu poslal duchovní, kteří by byli schopni hlásat křesťanství v mateřské řeči Slovanů. Na jeho území sice již působili misionáři z různých oblastí, především latinsky mluvící kněží německé národnosti, ale Rostislav s jejich působením nebyl spokojen. Nejenže se nechtěl dostat do područí říše franské, ale kněží ze Západu bývali nevzdělaní, neschopní překročit jazykovou bariéru a jejich misie postrádala strategii. Panovníkovi nešlo ani tak o evangelium jako takové, ale o křesťanství jako státotvorný prvek, schopný dát zemi identitu, soudržnost, kulturu a zásady spravedlivého soužití (zákoník).

Také ořechovská kaplička sv. Cyrila a Metoděje, jako mnohá poutní místa zasvěcená těmto bratrům, vybízí k tomu, abychom si uvědomili svůj „poklad". Kdykoli jdeme okolo nebo při každoroční děkovné poutní mši 5. července. Nejinak tomu bylo i letos. Hlavním celebrantem a hostem v Ořechově byl o. Jiří Paleček z nedalekých Neslovic.

/Leona/

Žehnání dopravních prostředků

S vědomím, že denně užíváme dopravních prostředků, a jak křehká je hranice ohrožení sebe i druhých, o. Krzysztof požehnal 26.7. po mši svaté dopravní prostředky, kterými farníci ořechovských farností přijeli.

Modlitba řidiče

Dopřej mi Pane, pevnou ruku a jisté oko. Dej prosím, ať vždy řídím s pocitem odpovědnosti!

Ty jsi dárcem života. Dej mi, prosím, abych žádným skutkem nezničil nebo nepoškodil tento dar. Kéž vždy pomáhám každému, kdo mě potřebuje. Nedovol, Pane, aby mě ovládla záliba v nezřízené rychlosti.

Kéž se vždy těším z krásy stvořeného světa, kéž jedu svou cestou vždy klidně, vyrovnán a pln radosti a kéž bez nehody dojedu k svému cíli. Pane, průvodce můj na mých cestách, pomáhej mi!

Svatý Kryštofe ochraňuj nás.

Modlitba za *řidiče* a všechny, kdo jsou na cestách

Svatý archanděli Rafaeli, ochránce všech pocestných, doprovázej nás se svými andělskými sbory a zachraň nás ze všech nástrah temnot. Ochraňuj na každé naší cestě nás i všechny, s nimiž se potkáme.

Svatý archanděli Michaeli, chraň nás před mocnostmi temnot a na naše prosby a na přímluvu našich andělů strážných svrhni je do propasti pekla, aby neuškodily nám ani těm, kdo jsou na cestě s námi.

Svatý archanděli Gabrieli, se všemi svými anděly i našimi anděly strážnými vzdej nebeské pozdravení trojnásobně milostiplnému, neposkvrněnému srdci Královny andělů a vypros nám bezpečnou a šťastnou cestu.

Foto: *Jan Rybníček*

ROZŠÍŘENÉ LORETÁNSKÉ LITANIE

Loretánské litanie budou od nynějška rozšířeny o tři nové invokace. Z rozhodnutí papeže Františka v nich bude Maria vzývána také jako "Mater misericordiae" - Matka milosrdenství, "Mater spei" - Matka naděje a "Solacium migrantium" - Útěcha migrantů.

Památkou Neposkvrněného srdce P. Marie je datován list Kongregace pro bohoslužbu a svátosti adresovaný předsedům biskupských konferencí, v němž se oznamuje rozšíření Loretánských litanií. *"Na své pouti do Nebeského Jeruzaléma se církev (...) na stezkách dějin svěřuje Té, která uvěřila Pánovu slovu. Z evangelia víme, že Ježíšovi učedníci se naučili od samých počátků chválit "Požehnanou mezi ženami" a spoléhat na její mateřskou přímluvu,"* čteme v listu podepsaném prefektem zmíněné kongregace, kardinálem Sarahem. Jak dále připomíná, „křesťanská zbožnost v běhu staletí vyhradila Panně Marii, jakožto privilegované a jisté cestě k setkání s Kristem, bezpočet jmen a titulů". Také v současné době, "poznamenané stíny nejistoty a dezorientace, se k Ní Boží lid v lásce a důvěře utíká se zvláštní oddaností", dodává kardinál Sarah. Papež František proto vyslyšel přání mnohých a rozhodl o zanesení tří nových invokací do Loretánských litanií.

První z nich "Mater misericordieae" - "Matko milosrdenství", bude následovat po invokaci "Mater Ecclesiae" - "Matko Církve". Druhá: "Mater spei" - "Matko naděje", po invokaci "Mater divinae

gratiae" -"Matko božské milosti", a třetí: "Solacium migrantium" - "Útěcho migrantů" po "Refugium peccatorum", "Útočiště hříšníků".
Jak prozrazuje název, původ Loretánských litanií třeba hledat v modlitbách zbožných poutníků ke Svatému domu v italském Loretu. Z poloviny 16. století se zachovaly první invokace ke cti Matky Boží připojované za modlitbu růžence, k nimž papež Pius V. po vítězství Svaté ligy v Bitvě u Lepanta připojil titul „Pomocnice křesťanů". Rozšiřování litanií se napříště stalo výsadou Petrových nástupců. Tak například Benedikt XV. připojil během I. světové války invokaci „Královno míru", Pavel VI. „Matko církve" a naposled Jan Pavel II. v roce 1995 „Královno rodin".

Dodejme ještě malou poznámku ohledně kardinála Roberta Saraha, který 15. června dovršil 75 let a podle platných norem složil do papežových rukou svou demisi na úřad prefekta Kongregace pro bohoslužbu a svátosti. Podle zprávy, kterou ohlásil prostřednictvím svého tweetového účtu, papež František jeho rezignaci nepřijal, a kardinál Sarah tedy zůstává nadále ve svém úřadu, dokud nebude vybrán jeho nástupce. Připomeňme, že tento guinejský kardinál a biblista byl jmenován do čela zmíněné kongregace právě papežem Františkem 24. listopadu 2014. Za zmínku stojí jeho knihy, které v češtině vydalo Kartuziánské nakladatelství. *Bůh, nebo nic (2016); Síla ticha: proti diktatuře hluku (2018); Den se již nachýlil (2019).*

KŘESTNÍ MATRIKA

Kniha pokřtěných

Sv. Jiří

Julie Hortová
Jiří Staněk
Eliška Korberová
Daniela Šušnová

Všech Sv.

Terezie Langášková
Eliška Dudíková
Erik Šustek

Kniha zemřelých

Sv. Jiří

Zdenka Hrubá
Vladislav Slaný

Všech Sv.

František Jaroš
Jiřina Kotvrdová
Marie Trenzová

FARNOST JAKO MÍSTO NASLOUCHÁNÍ

Papež František ve své exhortaci Radost z lásky (Amoris Laetitia) uvádí, jakým důležitým závazkem manželství je a zároveň, že se k manželům církev

nesmí otáčet zády, zvláště, pokud do jejich vztahu přichází krize a hrozí rozklad jejich manželství. *„…církev má nabízet doprovázení a pomoc v otázkách spojených s růstem lásky, překonáváním konfliktů a výchovou dětí.“* /Amoris Laetitia 38/.

Jak hovoří stará známá anekdota: *"rodiny jsou jako letadla - dokud nepadají, nikdo se o ně nezajímá,"* a proto se o manželské krizi dozvídáme až při procesu rozvodu. Zdrojem nepokoje, nedorozumění a odcizení v rodině nemusí být velká událost, ale často to bývají drobné nenápadné střípky dlouhodobého charakteru: únava, přepracovanost, nemoc, nezaměstnanost, nelehká životní či finanční situace. Přitom by to tak vůbec nemuselo být.

Na podkladě výše uvedeného vzniklo v roce 2017při ořechovských farnostech společenství manželů a rodin. Velkým povzbuzením a podporou byl v roce 2018 vznik inicitivy *Manželům nablízku*, podporovaný Národním centrem pro rodinu.

Web www.manzelumnablizku.cz nabízí tři pilíře:

- **Modlitby -** věnují se naslouchání, sdílení a manželskému životu;
- **Inspirace** - nabízí, jak ve farnostech posílit dobré vztahy a důvěru;
- **Vzdělávání -** nabízí řadu přednášek a knižních tipů k tématu manželského života, naslouchání druhým a svědectví.

Najdeme zde také materiály pro práci ve společenstvích.

Bojíte se, že budete muset ve společenství odkrývat své soukromí? Nic takového, můžete „jen být“, poslechnout si něco zajímavého od odborníků, kterým nikdo z nás není ☺, dát si kávu nebo čaj. Scházíme se většinou poslední neděli v měsíci na faře u Všech svatých, přesné datum a téma setkání najdete vždy ve farních ohláškách.

Pokud chcete jen nezávazně „nakouknout“ do společenství, máte jedinečnou příležitost **na pouti do Křižanova v sobotu 26. září 2020.** Bližší informace na letáčku na poslední stránce. */Leona/*

POZVÁNÍ

➢ otec Krzysztof pravidelně navštěvuje nemocné, návštěvu můžete domluvit s ním osobně nebo telefonicky (mobilní číslo: 732 369 069)

➢ Zahájení výuky náboženství ve školním roce 2020/2021, pořad bohoslužeb, pozvání k adoraci a ke slavení prvních pátků a prvních sobot, pozvání ke společné modlitbě růžence, korunky k Božímu milosrdenství, společné modlitbě matek je pravidelně každou neděli oznámeno ve farních ohláškách, umístěno na nástěnce a na farním webu **farnostorechov.cz**

POUŤ KE SV. ZDISLAVĚ
ZA OBNOVU VÍRY V NAŠICH RODINÁCH

Společenství manželů a rodin zve všechny farníky na pouť do rodiště sv. Zdislavy, do Křižanova, **v sobotu 26. září**. V letošním roce si připomínáme 800. výročí narození sv. Zdislavy, patronky rodin. Chceme ji prosit o přímluvu za obnovu víry v našich rodinách.

Úmysl pouti můžeme podpořit **novénou ke sv. Zdislavě**. **Od středy 17. září** bychom se každý den modlili tuto modlitbu: *Bože, tys naučil svatou Zdislavu kráčet cestou dokonalosti plněním úkolů manželského života a konáním skutků lásky. Pomoz nám, aby se na její přímluvu křesťanské rodiny stále obnovovaly a rozkvétaly svědectvím svatých mravů. Skrze Krista našeho Pána. Amen.*

Informace k pouti:

- odjezd vlakem z Modřic v 7.42h do Ořechova (u Křižanova), příjezd 8.53h
- odtud 7 km pěšky do Křižanova, cesta je sjízdná i pro kočárky
- v Křižanově v kostele bude buď mše sv. nebo společná modlitba
- pěšky zpátky do Ořechova na vlak, odjezd 15.03h, příjezd do Modřic 16.17h

Cesta na vlakové nádraží do Modřic je možná autobusem 510, ráno odjezd 7.13h od Obecního úřadu a zpátky v 16.26h z nádraží v Modřicích, nebo vlastními auty (doporučeno, kvůli možnému zpoždění vlaku při návratu).

Kvůli zakoupení skupinové jízdenky do vlaku, prosíme, nahlaste počet účastníků do neděle 20. září paní Radce Jedličkové (tel: 607 794 135 nebo osobně).

Zpravodaj Peregrínek je určen pro vnitřní potřeby farníků. Vydává Římskokatolická farnost Ořechov. Redakce: Leona Steingartová, Lada Badinová, P. Krzysztof Drzazga. Grafická úprava: István Steingart. Příspěvky můžete zasílat na adresu peregrinek@atlas.cz. Telefon: 777 674 936